

Aarets Driftsoverskud samt 9 Mill. Kr. af Bankens Reservefond vil der derefter være tilbage en Reservefond paa ca. 2 Mill. Kr.

Efter nøje Overvejelse og ved Samraad med Landets øvrige Hovedbanker har Nationalbanken derefter ment at maatte tilraade en saadan Ordning, som indeholdt størst Sikkerhed for en rolig Videreførelse af Bankens Virksomhed, idet man fra Hovedbankernes Side har gjort sig bekendt med den fra Københavns Diskontobank og Revisionsbank afgivne Rede-gørelse for Bankens Forhold, og under Forudsætning af, at Bankens Generalforsamling efter Bankraadets Forslag vedtager de anførte Nedskrivninger af Bankens Aktiekapital og Reserve, har derefter Nationalbanken erklæret sig villig til at overtage en Udvidelse af Bankens Aktiekapital med 14 Mill. Kr. nye Aktier, som stilles lige med de til 22 Mill. Kr. nedskrevne ældre Aktier.

Der vil efter Regnskabsaarets Afslutning for Aaret 1922 blive givet Indehaverne af de ældre Aktier Adgang til at overtage det nye Aktiebeløb til Parikurs. Endvidere har Hovedbankerne vedtaget at yde Københavns Diskontobank og Revisionsbank et Laan paa 20 Mill. Kr., der forrentes med $\frac{1}{2}$ pCt. under Nationalbankens Diskonto og tilbagebetales med 4 Mill. Kr. aarlig. Til disse Tilsagn har Hovedbankerne knyttet visse Betingelser, sigtende til Gennemførelse af bety-dende Besparelser i Bankens Administration.“

Denne Udtalelse er sikkert af mange blevet opfattet som en Garanti fra de store Banker overfor Diskontobanken. . . .

Da dette Spørgsmaal allerede var rejst ved Lovforslagets Behandling i Tinget, har Udvalget i Betragtning af dets store samfundsmæssige Betydning søgt en Forhandling med National-banken, Handelsbanken, Privatbanken og Landmandsbanken.

Formaalet med denne Forhandling var først og fremmest at sikre Indskyderne i Diskontobanken deres hele Indlaan eller den størst mulige Del af dette derved, at de nævnte Banker overtog Diskontobanken og afviklede dens Forhold paa lempeligste Maade overfor de mange smaa og store Foretagender, der finansieres af Banken. Det blev meget stærkt fra Udvalgets Side foreholdt Bankernes Repræsentanter, at en langvarig Fortsættelse af den nu paabegyndte Likvidation naturligvis maatte medføre betydelige Tab for Indskyderne, paa samme Tid som der beredtes Bankens Skyldnere svære Vanskeligheder, hvorfor man frygtede, at megen Uro og Bitterhed vilde opstaa i Befolkningen, om de store Banker ikke trådte hjælpende til.

Bankerne meddelte imidlertid efter nogen Tids Overvejelse af Spørgsmaalet, at de havde beskæftiget sig med flere Mulig-heder, men at man havde opgivet disse, da man ikke turde paatage sig den foreliggende Opgave.